


- 
- M-am născut pe 2 mai 1992.
  - Era sâmbătă, de la etajul de sus al maternității se auzeau exploziile bombelor din războiul transnistrean.
  - La 2 ani mă cununam de 5 ori pe zi cu verișorul meu. Îl iubeam.
  - La 3 ani, uitându-mă prelung pe fereastra din bucătărie, am întrebat-o pe mama dacă ea se gândește vreodată că tot ce vedem noi nu există cu adevărat și ea a răspuns că nu.
  - La 4 ani desenam câini zburători, educatoare zburătoare și copii zburători.
  - La 5 ani voiam să devin călugăriță.
  - La 7 ani școala m-a convins să rămân mirean.
  - La 11 ani l-am descoperit pe Harry Potter, după care a urmat firesc *De veghe în lanul de secară*.
  - La 12 ani am început să practic karate tradițional. Mai continuu.
  - La 13 ani părinții credeau că trec printr-o criză. Eu nu.
  - Și mai scriam poezii, desigur.
  - La 14 ani mi-am cumpărat prima rochie, după o perioadă de câțiva ani de rock și gândaci gender.
  - La 15 ani credeam că oamenii care nu citesc nu au ce căuta pe glob. Între timp am hotărât să-i las în viață.
  - La 16 ani visam la o revoluție.
  - La 17 ani visez lucruri mai pașnice.



Maria-Paula ERIZANU

**Aceasta e prima  
mea revoluție.  
Furați-mi-o**

c'est ma première révolution.  
volez-la à moi

This is my first revolution.  
Steal it

## CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.  
Tel./fax: 24 05 87, tel.: 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md  
Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr.24, sectorul 2, București.  
Tel/fax: 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md  
www.cartier.md

-15%

Cărțile CARTIER editate în 2010 și având sigla **CARTIER** pentru 2010 pot fi procurate, în toate librăriile bune din România și Republica Moldova, cu o reducere de 15% din prețul indicat pe copertă.

### Difuzare:

București: Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2.  
Tel./fax: 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md  
Chișinău: str. București, nr. 68. Tel.: 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

### LIBRĂRIILE CARTIER

*Casa Cărții*, bd. Mircea cel Bătrân, nr. 9, Chișinău. Tel./fax: 34 64 61. E-mail: casacartii@cartier.md  
*Librăria din Centru*, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel.: 21 42 03. E-mail: librariadincentru@cartier.md  
*Librăria din Hol*, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 24 10 00. E-mail: librariadinhol@cartier.md  
*Văru Shakespeare*, str. Șciusev, nr. 113, Chișinău. Tel.: 23 21 22. E-mail: librariavs@cartier.md  
*Librăria*<sup>9</sup>, str. Pușkin, nr. 9, Chișinău. Tel.: 22 37 83. E-mail: libraria9@cartier.md

Colecția *C(art)ier* este coordonată de Igor Mocanu

Editor: Gheorghe Erizanu

Credit fotografic: Gleb Garanich (Reuters/Mediafax Foto), Veronique North-Minca, Doru Dumitru, Igor Schimbător

Lectori: Inga Druță, Em. Galaicu-Păun

Coperta: Vitalie Coroban după o imagine de Igor Schimbător

Design/tehnoredactare: Vitalie Coroban

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Combinatul Poligrafic (nr. 00510)

Maria-Paula Erizanu

ACEASTA E PRIMA MEA REVOLUȚIE. FURAȚI-MI-O

Ediția I, august 2010

© 2010, Editura Cartier pentru prezenta ediție.

Această ediție a apărut într-un tiraj de 510 exemplare.

Toate drepturile rezervate. Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Erizanu, Maria-Paula

Aceasta e prima mea revoluție. Furați-mi-o / Maria-Paula Erizanu ; fot: Gleb Garanici, Doru Dumitru, Igor Schimbător [et al.] - Ch. : Cartier, 2010 (Combinatul Poligr.). - 140 p. - (C(art)ier).

510 ex.

ISBN 978-9975-79-625-5.

821.135.1(478)-3

E 67

# Aceasta e prima mea revoluție. Furați-mi-o


Visez la o revoluție.

21 iunie, 2008. E trecut de 12 noaptea. Văd mulțimea care până acum a băut bere în scuarul Teatrului de Operă și Balet. A ieșit în stradă. Alergând, goi și semigoii, zei și semizeii, poporul, mult, e fericit (în rusă) că Rusia a câștigat. Campionatul European de Fotbal, bronz – în lupta cu pirații de pe mare, Olanda.

Și te simți cotropit.

Și mă simt cotropită.





Poporul (care trebuie să fie al meu) aleargă (în rusă) cu tricoloruri unde galbenul e alb (decolorat de soare?), vulturul a devenit brusc bicefal (de la meci sau/și de la băutură), iar boul a plecat la culcare. Și te gândești că steagurile acestea nu s-au născut azi și aici și că trebuie să se fi prăfuit ceva secole în ungherele apartamentelor poporului.

Și îmi cumpăr popcorn și mă așez pe bordură și privesc poporul. Film: doi tineri cu fulare de artiști, cu pretenții și fulare de români, cu aer victorios de fiu și fiică, pupându-se până la paroxism sub steagul Uniunii Europene, instalat în fața Grădinii Publice Ștefan Cel dar Sfânt de către Primarul Care a Studiat la Sorbona și Atât.

Visez la o revoluție.

Peste aproape un an, luni, 6 aprilie. Visez la o revoluție.

Mă pregătesc să alerg trei cercuri cu multe figuri in-  
scriptibile. Stadionul MAI. Stadionul Dinamo.

sms: Tinerii au declarat 6 aprilie zi de doliu național.  
Tinerii organizează flashmob la ora 6 la monumentul  
lui Ștefan Cel dar Sfânt. Lumânări.

Am alergat trei cercuri, e amiază, mă duc să o conso-  
lez vreo zece minute pe prima mea învățătoare, care a  
plâns la primele alegeri câștigate de comuniști, când  
eu eram în clasa a treia. Când am ținut un moment de  
reculegere împreună cu toată clasa, după rugăciunea  
de dimineață. Doamna învățătoare a spus că speră ca  
patru ani să treacă repede. Dar acești patru ani au de-  
venit opt și iată că țin să se facă doisprezece, numărul  
magic, numărul împlinirii. Așteptăm criza hormona-  
lă de la 13? Sau pe cea de la 40?

Mă gândeam că doamna învățătoare trebuie să fie  
foarte tristă, dar nu e. Nu a fost. Am băut ceai și am



Foto: Gleb Garanich

mâncat M & Msurile rămase de la ziua de naștere a unui elev în debaraua de forma și de dimensiunile unei cutii de monitor cu plasmă (1m x 3m). Am vorbit despre revista (de patru pagini) *Apollo*, al cărei redactor-șef este fiica de șapte ani a Fiului Care Se Teme de Singurătate dar Se Plimbă cu Careta 4x16 pe Bulivar pe Subnasul Fiului Regelui Păsărică. Fiica de șapte ani care, acum trei luni, a jucat litera Fî la Adio, Dragă Abecedar! Fiul (milionar) Care Se Teme de Singurătate încă nu a plătit taxa pentru cele 9 luni de studii asidue ale fiicei sale redactor-șef, ca și cheltuielile pentru sus-numita revistă, a cărei lansare (în fața bisericii) s-a discutat îndelung la știri, venită ca salvare a presei naționale.

După jumătate de oră, doamna învățătoare mi-a spus:

– Poate că noi chiar merităm asta.

Se referea la guvernare, nu la revistă.

Am ajuns la monumentul lui Ștefan Cel dar Sfânt.

Pentru 15 minute.

*Refuz, rezist, sunt anticomunist.*

*Trezește-te, țară drogată!*

Azi e luni și tata a stat pentru prima dată acasă. Azi e luni și tata a răcit și a dormit. Azi e luni, e seară, iar după spectacol, Hard Veronica Micle și-a luat puii, bobocii, copiii și alte vietăți, să aprindă lumânările deja stinse din piață. De la picioarele lui Ștefan Cel dar Sfânt. Azi e luni, e seară și Hard Veronica Micle a fost singurul adult printre cei 12 securiști voyeuriști – pleonasm. Azi e luni și Hard Veronica Micle nu a mai mers desculță ca acum douăzeci și unu de ani, când era studentă, când era rebelă și asta nu schimba

nimic. Încearcă să bagi un picior de 39 într-un pantof de 38 și jumătate.

*Mâine, la opt.* Buna Vestire. Regele Păsărică, triumfător pentru cele xxxx mandate, dar umil (pentru cei xxxx preacuvioși din fața ecranelor) ca Celălalt Rege (al Iudeilor) sau ca Măicuța Lui, bine-vestită?

Regele Păsărică ținând o lumânare și mulțumind Tatălui că din fecioria lui se va naște Fiul.

*Mâine, la nouă.* Creștinii ieșind din catedrală, în coloană, cu icoane, cu steaguri și cu lumânări. Din catedrală, evlavioși, direct în Piața Marii Adunări Naționale și apoi de-a lungul bd. Ștefan Cel dar Sfânt.

*Mâine, la zece.*

(Din auzite)

Mâine, la zece, s-au adunat 70 000 de oameni în Piața Marii Adunări Naționale. Tinerii au ajuns la

președinție. Fiul Castravetelui a fost murat. Mâine, la zece, tinerii au scos tribuna și au scris Păsărică pe ea. Mâine, la zece, tinerii au ajuns la Parlament. Mâine, la zece, tinerii au răsturnat calculatoare.

A venit televiziunea să filmeze intrarea în Președinție. În Palat. Toată mulțimea s-a întors cu fața la cameră. Niciun interes pentru clădire.

Mâine, la zece, eu mă uitam pe fereastră la lecția de română. În curte erau toți elevii din clasele a 12-a, în semn de protest la scară locală. Doamna directoare (blondă), alături de domnul polițist, care își zice consilier în probleme de educație, păzesc poarta liceului, ea – cu dinții foarte albi de Colgate încleștați și cu ochii lăcrimând pentru patrie.

Doamna directoare:

– Copii, noi am semnat un contract cu părinții voștri,

dacă nu aveți 18 ani, nu vă putem permite să ieșiți la protest.

– Eu am 18 ani!

– Nu contează.

*Notă: Liceul în cauză (Apollo, se află chiar acolo) a fost fondat în baza donațiilor venite din România. La început, domnul director intra în clase în timpul orelor pentru a promova spiritul românesc. La protestele din 2002, organizate de către un fost foarte mare român, actualmente nebărbierit, toți elevii din clasele liceale erau scutiți de ore.*

– Noi nici atunci nu v-am dat voie, pentru că știam că o să urmeze trădarea.

Nostradamus.

*Câteva dintre zilele de protest din 2002 au fost recuperate sâmbăta.*





Foto: Gleb Garanich

Copiii au cântat piese patriotico-naționaliste scrise de către directorul școlii din care nu puteau ieși pentru a-și manifesta atitudinea civică. Copiii au încercat să îl dărâme pe domnul polițist pentru a putea evada. Ca premiu de consolare, au înființat un grup pe facebook, „Jos domnul paznic de la poartă!”. Actul lipsit de elementarul bun-simț a fost discutat în cadrul Consiliului de administrație.

Domnul polițist, care își spune consilier în probleme de educație, este cel care înscrie caligrafic numele tuturor elevilor ce întârzie sau chiulesc de la ore. În listă apar uneori, printre Ana Ciubotaru (cl. X A) și Gelu Țurcanu (cl. IX B), Alexandr Dumas și Ferdinand Întregitorul. Totuși, niciun profesor nu a știut cum îl cheamă laicește vorbind pe Iisus din Nazaret.

Doamna directoare este de fapt soția domnului director și atât. A nu se înțelege greșit.

*Notă: Doamna directoare nu are copii.*

*Domnul director are copii (și nu prin înmulțire vegetativă, prin spori, prin butași sau partenogeneză). Mama ultimului copil al domnului director (învățătoare la clasele primare la Liceul Apollo de Acolo sau de Dincolo) ne-a predat litera r. Prin urmare, jumătate din clasa (acum) a IX-a B încă nu poate scrie frumos litera r. Copilul domnului director – care preferă să vegheze deja asupra blocului celor mici – îi spune domnului director „tată”. Între timp, doamna directoare este soția domnului director. În alt timp, domnul director a copilărit la mănăstire. Cel puțin așa am învățat la religie.*

*Alții, la zece:*

*– Vroiai să-ți cumperi comp, da?*

*O tanti iese din Parlament cu o pungă cu telefon-fax, cu o trusă de farduri și cu un ghiveci subsuoară. Un copil*

*Tineri sunt mulți. Cei mai pragmatici și-au luat pro-*

cesor. Cei mai înțelepți și-au luat imprimante. Cei cu simț estetic și veleități au băut din cupe de bronz și doamne sculptate.

FOC. Sunt fericită

Visam să fie incendiat Parlamentul, nu înțelegeam de ce nimeni nu îi dă foc. Ex-nașul meu, deputat și uneori (în 2002, la Durlești, o lună) zână răpită, zboară din clădire pe mătura de mălai.

FOC. Sunt îndrăgostită

Anul 2008 a fost declarat Anul Tineretului. Respectiv, toți tinerii deținuți au fost amnistiați, împreună cu mamele lor, cu femeile gravide și cu ceilalți.

Anul 2009 a fost declarat Anul Morților. Respectiv, morților li s-a restabilit dreptul să voteze – trebuie luate măsuri împotriva indiferenței. Cei vii nu păreau interesați.

FOC. Nu mai încap în mine

Suflete moarte.

FOC. Mi se împlinește visul

Se aruncă cu pietre în Parlament. Se? Un grup de studenți bronzăți (în aule?), rași pe cap și îmbrăcați în costume de sport aruncă cu pietre. Un grup de studenți cu ghiozdane cu pietre aruncă cu pietre. Un grup de (?) studenți cu bâte lovesc sau aruncă cu pietre.

TÂNĂRA GENERAȚIE SALVATOAREA NAȚIEI

FOC. Mi se împlinește visul?

Funcționarilor parlamentului li s-a sugerat în acea zi să plece acasă. De dimineață, când creștinii își purtau icoanele, steagurile și lumânările de la catedrală și încă nimeni nu auzise de revoluție. Și-au încuiat birourile și au plecat.

Au fost descuiate (cine, cine?) doar birourile necomuniștilor. Boc, boc!

Peste geam zbură seiful de la contabilitate. Descuiat.